



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Martiniano, Zosimo, Maroni, Eustathio. 333.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πλευς πέρη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ φρονήσεως, καὶ φρεσῆσεως, καὶ ἀράξας ἐφωραθή, ἐξήλαθη μὲν τῆς ἀνθρώπων σωσσίας τε καὶ τιμῆς, τοῖς δὲ γηλοῖς σωείσι καὶ σάουοικὸς γέροντες. ὅτι δὲ πλὴν προσήκουσαν ἔχε ἀεὶ τῶ θεῷ δόξαι, τότε καὶ πλὴν οἰκίαν δόξαν ἀπέλαβε. τῆς γὰρ συμφορᾶς ὄρος ἰὼν ἢ τῶ κρείττονος ἐπίγνωσις.

Μαρπνιαῶ, Ζαοσίμω, Μάρωνι,  
Εὐσταθίω. τλγ.

Πότερος ἀρετῆ πότερον ἀδικεῖν ἢ ῥᾶδ' ἀπο καὶ ὀδύνομεν, ἐὰν εἰς ἔχει ῥᾶδ' ἰσως λέγειν, ἔτι πῶς ἀπίπαλον πλὴν χειρίας ὅτι κακῶ τῆς ἐαυτοῦ κεφαλῆς ἔχεται, ὡς περ οὐδ' ἔῤῥᾶδιον τὴν κατὰ ῥᾶδ' αἰα, καὶ τὸν ἀκολουθήσαι εἰδέσθαι, ἔτι πῶς εἰδὲ τὸ κατὰ πᾶσαι πλὴν μαίαν ὑμῶν εὐχέρεις, ἀλλὰ καὶ πᾶν δίσκολοι εἶναι ἰομίζουσι, τῶ ἔχεται τ' ἔτερον ἐν τῇ πονηρίᾳ ἡσυχάζει φιλοπνεύσας ὡς ἀγνοοῦντα. ἢ γὰρ ἀπίσως, καὶ συνεγνώσθη, ἀλλ' ὅτι πᾶσιν ἐλθόν μὲν, ἡσυχάζει δὲ τ' ἀνανταγωνίστου ἔχεται εἰς τὸ το πρεπόμῳ.

Ἰχνηλίωι πρεσβυτέρω. τλδ.

Μάλιστ' ἰδὲν ἐδ' ἀποκρίσεως ἐχέτω τυχεῖν τοῖς Εὐνομίω πρεσβυτέρω, ἀπὸ θρώπων δεινῶ μὲν εἶναι οἰηθέντι, εἰπεῖν δὲ τολμήσαντι, ὅτι τ' προσκυνοῦνται ὅτιν ὁ υἱός, καὶ μὴ διωθέντι ἐπινοῦσα, ἢ, ὡς ἐγώ γε οἶμαι, μὴ βεβληθέντι ἀπὸ προσλήψεως καὶ φιλαρχίας εἰπεῖν τῷ θεῷ ὡς καὶ ἀληθὲς ὅτι, καὶ σοφοὶ τε καὶ ἀνόητοι ἐνοῦσιν, ὅτι πᾶσι πλὴν ἡσυχάζειαν τ' σαμαρείτιδος, τῆς ὡς Ἰδαίω αὐτῶ ἀλαλερμῆνης, καὶ πᾶσι ἐαυτῆς τῆς Ἰδαίω πρεσβυτέρω σῆς πλὴν ἀποκρίσιν τῶ πᾶσι πεποιήσας, ὅτι ἡμεῖς προσκυνοῦμεν μὲν ὁ οἶδα μὲν ἠδὲ μὲν γὰρ ὅτι τῆς προσκυνοῦμεν ὅτι, πλὴν ἵνα μὴ δόξαν μὲν ἡσυχάζειας ῥᾶδ' ἰσως ἀπὸ αὐτῆς. ἀκρο.

manæ naturæ modulum, & sensisse, & locutus fuisse, & egisse compertus est, ab hominum cætu & honore submotus est, cōmunemque cum bestiis mensam ac domū habuit. Posteaquàm autem eam, quam conveniebat, de Deo sententiam tenuit, tunc etiā gloriam suam recepit. Quippe calamitatis terminus erat præstantioris agnitio.

Martiniano, Zosimo, Maroni,  
Eustathio. 333.

Quisnam tandem alterum lædere atque iniuria afficere incipit, nemo facile dicere potest. Ita adversariam improbitatem in capitis vestri perniciem habetis. Quemadmodum igitur haud facile est, eum, qui lacessiuit, & eum qui secutus est, agnoscere: eodem modo furorem vestrum cōprimere haudquāquam pronū ac proclivē, verūm perquam difficile atque arduum esse homines existimant: propterea quod unusquisque alterum improbitate superare cōtendit, non ignorans (sic enim fortasse veniam consequeretur) verūm id quidem cognitum atque compertum habens, ceterum ab insuperabili quadam inimicitia ad hoc impulsus.

Ischyriōni Presbytero. 334.

Maximè quidem nec responsum eos cōsequi oportebat, qui Eunomio fidem adhibuerunt, homini opinione sua facundo atque arguto, sed qui dicere non dubitarit Filium ex adorantium numero esse, neque illud animadvertere potuerit, imò, ut quidem ipse reor, ob anticipatam opinionem ac dominandi libidinem noluerit, hoc dicere, quod & verum est, & sapientes iuxta ac stolidi animadverterunt, nempe quod ad Samaritanæ opinionē, quæ cum ipso tanquam cum Iudæo colloquebatur, suamque religionem Iudæorum religioni præferebat, ad hunc modum respondeat, Nos adoramus quod scimus. Cōstat enim eum inter eos, qui adorantur, recenseri. Sed tamen ne ab ipsis fastidij ac superbiæ accu-